

[Kristen Amby.]

for København—Frederiksberg skulde være en mere naturlig Enhed. Naar man gaar ud til Vibenshus, eller lidt længere ud, f. Eks. til Viadukten ved Svanemøllen, saa har vi dør Takstgrænse for Sporvognen, det er rigtigt, men vi kører med den samme Sporvogn videre, vi befinder os i samme Bysamfund.

Altsaa, der er ingen virkelig Argumentation i det, Indenrigsministeren fremfører. Det er derfor, vi, der ikke har afvist at behandle et Forslag i rette Tid, et Forslag, fremsat saa betids, at der er Tid til at behandle det — det har man altid været villig til, naar der var Rimelighed i en principiel Valglovsændring —, ikke vil være med til bare at pille et Stykke ud, fordi det skal passe ind i denne Tanke, som man har proklameret, at man vilde gennemføre.

Jeg hørte nok den højtærede Indenrigsminister sige, at Indenrigsministeriet kun havde at henholde sig til, hvad den højtærede Formand meddelte. Deri er jeg enig. Jeg er enig i, at hvis Tinget lader dette passere, at man lader et Parti, der ikke er to Partier, men er eet Parti og siger, at det er eet Parti, siger, at der ingen Forskel er i Anskuelser, dele sig i to Partier — hvis Tinget lader det passere og Folketingets Formand meddeler Indenrigsministeriet dette, saa maa det som Departement sige: det kan vi ikke tage os af. Det var heller ikke Ove Rodes Mening. Men naturligvis kan Tinget ikke lade dette passere. Derfor vil jeg haabe, at den højtærede Indenrigsministers Bemærkning kun gik paa det rent formelle, at Indenrigsministeriet ikke kan give sig af med at vurdere, det maa tage Folketingets Formands Anmeldelse til Efterretning.

Forsyningsministeren (Avel Kristensen): Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er urimeligt mod Partiet Venstre at tale om, at det er Partiet, der foretager en eventuel Anmeldelse. Det er det ikke. Partiet er ikke blevet spurgt. Naar denne Anmeldelse finder Sted, er det, fordi københavnske Vælgere eller jeg som københavnsk Vælger finder, at der er en Uretfærdighed, der bør rettes. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt spurgt, om jeg maatte eller ej. Det er rigtigt, at Urimegheden ved Delingen af København ogsaa gælder Gentofte. Det er rigtigt, at hvis der havde været Tid til at ændre Valgloven gradvis, burde dette have været taget med, men ingen regnede med, da Rigsdagen rejste hjem i Foraaret, at der skulde blive Valg, inden Sagen kunde blive

behandlet. Man arbejdede med Grundloven, og i Forbindelse dermed vilde man ogsaa komme med et nyt Valglovsforslag. Det er ganske givet, at disse Ting da vilde være blevet taget med.

Jeg vil gerne fastslaa, at det, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller mener om Tingene, er, at naar Venstre skal have den Fordel ude i Landet at faa et Par Mandater for meget, saa skal Venstres Vælgere i København ikke stemme efter deres Overbevisning, thi de skal aflevere de Stemmer — og derigennem Mandater —, Venstre vilde faa for meget, hvis vi fik Ret til at vælge i København, til de Radikale og de Konservative. Paa den Maade skal altsaa Valgresultatet forfalskes. Det skal se ud, som om disse Partier har flere Stemmer, end de i Virkeligheden har, men Uretten i den ideologiske Deling mellem socialistisk og ikke-socialistisk skal opretholdes. Det er det, man ønsker: at disse Partier herigennem skal faa en uberettiget Fordel, og Vælgerne skal afskæres fra at stemme efter deres Overbevisning. Det er Sandheden.

Maa jeg fastslaa, naar man taler saa meget om uretfærdig Fordeling, idet de socialistiske Partier maa ofre for mange Stemmer paa deres Mandater, at de har faaet fuld Dækning, saaledes at det er det indbyrdes Fordelingsforhold mellem de Partier, som har støttet Regeringen, det drejer sig om, og ikke andet. (*Christmas Møller*: Det skal gøres stærkere endnu med andre Ord!). Nej, det skal det efter min Mening ikke, for hvis man ændrer Loven som foreslaaet, opnaar man det, der er Meningen med Valgloven, at hvis — hvad det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ganske glemte at omtale — man inden for et naturligt Omraade har Stemmer nok til et Kredsmandat, faar man det; det eneste, vi forlanger, er, at hvis et betydeligt Antal Vælgere, f. Eks. 25 000—30 000 Venstremænd i København ønsker at stemme Venstre, kan de faa en lokal Repræsentation, der kender deres Forhold og Vilkaar, paa lige Fod med alle andre Vælgere i dette Land. Det er en Særordning, at København er delt i 3 Omraader; der er ikke nogen som helst saglig Begrundelse for denne Deling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Naar den højtærede Forsyningsminister paa den Maade bryder ind i Talerrækken, maa det være berettiget at